

εἰς τὰ ἐπουράνια τοὺς στοχασμούς του; δὲν
 εἰσὶν οἱ ποιεῖς νὰ ὀδηγήσῃς τὸ πνεῦμά του εἰς τοὺς
 ἀειθαλεῖς λειμῶνας καὶ τὰ ἡμεῖοντα ὕδατα,
 ὅπου ὑπάρχει ἀνάπαυσις γλυκεία διαπαντός;
 δὲν εἰσὶν οἱ ποιεῖς νὰ τὸν γνωστοποιήσῃς τὸν εὐμενῆ
 Ποιμένα, ὅστις ἐκεῖ προστατεύει τὸ ποίμνιόν τε,
 συνάγων τὰ ἀρνία εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ μαν-
 δρίζων αὐτὰ εἰς τοὺς κόλπους του; Ἡ γλῶσσα
 τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς δὲν εἰσὶν οἱ ποιεῖς
 νὰ ὑπερβῇ τοῦ ἀμβωνος τὴν εὐγλωττίαν;

ΤΙΣΚΗ ΑΓΑΠΗ.

Το 1760 Ἰρλανδὸς τις ναύτης, Βέκνερ ὀνο-
 μαζόμενος, ἐταξείδευεν ἀπὸ τὰς Ἀντικὰς Ἰνδίας
 εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔχων ὁμοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Οὐόλνκειον. Ὁ παῖς οὗτος δὲν ἦτο παρὰ δωδε-
 καετῆς, καὶ ὅλη αὐτοῦ ἡ παιδεία συνίστατο εἰς
 ὀλίγας τινὰς περὶ ναυτικῆς γνώσεις. Εἶχεν ὁμοῦ
 μεγάλην σωματικὴν δύναμιν καὶ δραστηριότητα,
 ὡς καὶ παράδοξον εὐμάθειαν καὶ ἀγχίνοιαν· ἐξ
 ἀπαλῶν ὀνύχων ἐδείκνυε τοσαύτην τόλμην καὶ
 μεγαλοψυχίαν, ὥστε ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ εἶπε
 ποτὲ, “Ἀν ἐξακολουθῇ ὁ παῖς οὗτος νὰ δεικνύῃ
 τὴν αὐτὴν γενναιότητα καὶ χρηστὴν διαγωγὴν,
 δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μετὰ τὸν καιρὸν θέλει λάβειν
 θέσιν ἀνωτέραν τῆς ἰδικῆς μου.” Τῶντι ἀπὸ
 κανένα κίνδυνον ποτὲ δὲν ὠκνοῦσε, καὶ εὐφραί-
 νετο νὰ ἐκπληροῖ χρέη, τὰ ὅποια ἤθελαν κρίνειν
 τρομερὰ οἱ ὁμηλικές του.

Εἰς τὸ προεξηρημένον ταξείδιον, εἶχε μέσα τὸ
 καράβιον ὡς ἐπιβάτην Ἀγγλαμερικανὸν τινα
 πλοῦσιον μετὰ τῆς νηπίου θυγατρὸς του. Μίαν
 τῶν ἡμερῶν ἔφυγε τὸ κοράσιον τοῦτο ἀπὸ τὴν
 τροφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐδραμεν εἰς τὴν πρῶραν· ἐνῷ
 δ’ ἐπεριτριγυρίζεν ἐκεῖ, ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.
 Ὁ γέρον Βέκνερ τὴν ἰδε πλίουνα, καὶ μετὰ
 ἀστραπῆς ταχύτητα ἐβυθίσθη εἰς τὰ κύματα
 διὰ νὰ τὴν σώσῃ. Εἰς ὀλίγας στιγμὰς, εἶχεν
 ἤδη πιάσειν τὴν μικρὰν κόρην, καὶ κρατῶν αὐτὴν
 μετὰ τὸν ἑνα βραχίονα, ἐπολεμοῦσε νὰ φθάσῃ τὸ
 καράβιον κολυμβῶν μετὰ τὸν ἄλλον· ἀλλ’ ἐξαφνα
 ἰδε, μετὰ τρόμου, θαλάσσιον τινα λύκον ὀρμητι-
 κῶς ἐρχόμενον κατεπάνω του. Παρευθὺς ἐπε-
 καλέσθη βοήθειαν ὑψηλοφώνως. Οἱ ἐπιβάται
 καὶ ναῦται ἐφάνησαν ἀμέσως εἰς τὸ κατὰστροφικόν·
 ἀλλὰ μολονότι θεώρουν ὅλοι μετὰ φόβου τὸν
 ἐσχατὸν κίνδυνον τοῦ θαλάλῃος ναύτου, κανεὶς,
 ἢ ὅλον τοῦτο, δὲν ἐτόλμα νὰ ὑπάρῃ πρὸς βοή-
 θειαν αὐτοῦ. Ἠρχισαν ὁμοῦ γοργὴν πυροβό-
 λησιν κατὰ τοῦ ἰχθύος· πλὴν ἐκεῖνος, ἀδιαφορῶν
 περὶ τοῦ κρότου, ἐξηκολούθει ἔτι νὰ προβαίνειν,
 καὶ σχεδὸν ἦτο φθασμένος εἰς τὸ ποθοῦμενον.
 Τὴν φορικώδη καὶ ὀδυνηρὰν ταύτην στιγμήν

ἡ ἡρώϊσμός καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ παιδίου ἐκίνη-
 σαν αὐτὸ νὰ πράξῃ ὅτι ἄνδρες ῥωμαλέοι δὲν
 εἶχαν θάρρος ν’ ἀποτολήσωσιν. Ὁ νέος Βέ-
 κνερ, βλέπων τὸ ἄκρον τοῦ κινδύνου, εἰς τὸν
 ὁποῖον ὑπέκειτο ὁ πατήρ του, ἤρπαξε μάχαιραν
 ὀξύτατην, καὶ ἐβυθίσθη μετ’ αὐτῆς εἰς τὴν θά-
 λασσαν. Ἦτο κολυμβητὴς ἀριστος, καθότι ὁ
 πατήρ αὐτοῦ τὸν εἶχε συνειθίσσειν εἰς τὰ ὕδατα,
 σχεδὸν εὐθύς ὅτε ἤρχισε νὰ περιπατῇ. Ὑπῆγε
 λοιπὸν ὀπισθεν τοῦ θηριώδους ὀφθαλμοῦ, ἐβυθί-
 σθη ὑπὸ τὴν κοιλίαν του, καὶ ἔπειτα μετὰ ἰσὴν ἐπι-
 δεξιότητα, σταθερότητα, καὶ γενναϊότητα, ἐμ-
 πηξε τὴν μάχαιραν ὀλόκληρον εἰς τὸ ζῶον. Ἀ-
 γωνιῶν ἀπὸ τὸν πόνον ὁ ἀδελφάκος ἰχθύος, παρή-
 τησε τὸ πρῶτον αὐτοῦ θῆρευμα, καὶ ἔστρεψε μα-
 νιώδης κατὰ τοῦ νέου ἀνταγωνιστοῦ.

Θάμα φοβερὸν παρεστάθη τώρα εἰς τοὺς
 ἐπιβάτας καὶ ναύτας, οἵτινες ἔσταν ἀπὸ μέρι-
 μναν καὶ φόβῳ κυριευμένοι. Τὸ μερικόν, ἀτρό-
 μητον εἰς τὴν ἀντιπαράταξιν τοιοῦτου πανδείας
 ἐχθροῦ, ἐξηκολούθει πρὸς καιρὸν τὸν ἄνισον
 ἀγῶνα. Ἐνῷ τὸ τέρας περιεστρέφετο διὰ ν’
 ἀρπάξῃ τὸ θῆρεμά του, ἐπέτυχεν ὁ παῖς νὰ
 ἐμπηξῇ δις καὶ τοὺς τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸ σῶμά
 του· ἀλλὰ δὲν εἶχε δύναμιν ἀρκετὴν νὰ δώσῃ
 πληγὴν θανατηφόρον, καὶ ὁ νεανικὸς ἥρως
 ἠναγκάσθη μετ’ ὀλίγον νὰ παραιτήσῃ τὸν ἀγῶ-
 να, καὶ νὰ κινήσῃ πρὸς τὸ καράβιον.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ ναῦται εἶχαν ῥίψει πολλὰ
 σχοινία εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὸν μεγαλόψυχον
 υἱόν, καὶ τέλος, μετὰ τινα κόπον, ἐπέτυχεν ἕκα-
 στος αὐτῶν νὰ πιάσῃ ἓν. Ὅλοι τώρα οἱ τοῦ
 πλοίου ἐβάλθησαν εἰς τὸ νὰ σύρῳσιν αὐτοὺς
 ἐπάνω, καὶ ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς ἦσαν μετ’ ὀλίγον
 ὑπὲρ τὸ ὕδωρ, κρεμασμένοι ἀπὸ τὰ σχοινία·
 ἔλειπεν ὀλίγον νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Ἀλλ’ ὁ παρωρισμένος θαλάσσιος λύκος ἰδε
 τὸ κινῆμα αὐτοῦ εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ ἐκφύγῃ.
 Κεντούμενος δὲ καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὴν
 ἀγριότητα, καὶ ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν πάθος τῆς ἐκδι-
 κήσεως, συνήγαγε τώρα ὅλας του τὰς δυνάμεις,
 ἐπὶ δὴσεν ὀρμητικώτατα, καὶ ἤρπαξε τὸ ἀτυχὲς
 παιδίον ἀναμέσον εἰς τοὺς κραταίους ὀδόντας
 του· κατέσχιε δ’ αὐτὸ εἰς δύο μέρη, καὶ κατέ-
 φραγε πάραυτα τὸ ἓν. Εἰς τοιοῦτο καταπλη-
 κτικὸν θέαμα ἐκράυγασαν ἀκουσίως οἱ θεαταὶ
 ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς φοβῆς, καὶ ἀπέμειναν
 ὡς ἀπολιθωμένοι, ὅπως περίλυποι καὶ ἐκστατικοί.
 Ἐπειτα ἐβοήθησαν τὸν πατέρα, ὅστις ἐφθασε
 σῶος εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν μικρὰν κόρην, τὴν
 αἰτίαν τῆς τόσον ἐπωδύνου συμφορᾶς.

Τοιοῦτο τέλος, φοβερώτατον ἐνταυτῇ καὶ γεν-
 ναιότατον, ἔλαβεν ὁ Οὐόλνκειος Βέκνερ. Ἦτο
 μὲν σύντομος ἡ ζωὴ του, ἀλλ’ ἀφῆκεν εἰς τὰ

χρονικά τοῦ κόσμου εὐγενὲς καὶ ἀξιοθαύμαστον παράδειγμα νύκτης ἀγάπης καὶ ἀτρομήτου ἥρωισμοῦ.

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΤΗΣ ΚΙΡΚΑΣΣΙΑΣ.

Οἱ Κιρκασσοὶ φημίζονται διὰ τὴν εὐμορφίαν των· λέγεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωποι ὠραιότεροι, ἢ, νὰ εἶπω καλῆτερα, οἱ Κιρκασσοὶ καὶ οἱ Γεωργιανοὶ ὑπερέχουν ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη ὡς πρὸς κάλλη σωματικά. Ἀγοράζουν δὲ τὰς συμβίας, καὶ πωλοῦν τὰς θυγατέρας των. Ὁἱ Κιρκασσοί, λέγει τις, θεωροῦν τὴν ἐλευθερίαν ὡς τὸ πρῶτιστον ἀγαθόν, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἀποφασίζουσιν νὰ πωλῶσι τὰ τέκνα των! Ὁ πατήρ πωλεῖ τὴν θυγατέρα, ὁ ἀδελφὸς τὴν ὀρφανὴν ἀδελφὴν, καὶ ὁ ἀνὴρ τὴν μοιχαλίδα σύζυγον. Τοῦτο εἶναι παράδοξον, ἀλλ' ἔτι παραδοξότερον τὸ ἐπόμενον. Πολλὰκις ἡ μόνη ἐπιθυμία τῆς ὠραίας Κιρκασσῆς εἶναι νὰ πωληθῇ, διότι ἐλπίζει οὕτω νὰ λάβῃ θέσιν εἰς Τουρκικὸν ἢ Περσικὸν τι χαρέμιον, ὅπου εὐκολώτερον καὶ ἀφθονώτερον ἀπολαμβάνει πᾶν εἶδος ἀγαθοῦ παρὰ εἰς τὴν πτωχὴν Κιρκασσίαν. Συμβαίνει ὅχι σπανίως ἀπελευθεροῦμεν αἱ γυναῖκες αὗται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Λιηγοῦμεναι δὲ τὰς εὐφροσύνας τῶν ἡδυπαθῶν φυλακῶν, ὅπου ἐξώδυσαν τὴν νεότητά, καὶ ἐπιδεικνύουσιν τὰ χαρίσματα, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπιστρέφουσιν, ἐξάπτει τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν, καὶ τὰς κάμνουν ἐπιμόνως νὰ ζητῶσι τὴν θυσίαν τῆς ἐλευθερίας των, καὶ ἀσμένως νὰ ἐμβαίνωσιν εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ἀπομακρύνον αὐτάς ἴσως διὰ πάντα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των. Προέρχεται διως καὶ τι καλὸν ἀπὸ τὴν βάρβαρον ταύτην συνήθειαν· ἐπεὶ καὶ Τοῦρκοι καὶ Πέρσαι εἶναι πολὺ πλέον πολιτισμένοι παρὰ τοὺς Κιρκασσὸς καὶ Γεωργιανούς, αἱ γυναῖκες, αἱ μετὰ πολυχρόνιον διατριβὴν εἰς τὴν Τουρκίαν ἢ Περσίαν ἐπαναστρέφουσαι εἰς τὰ ἴδια, εἰσάγουν βελτιώσεις, καὶ μεταδίδουν γνώσεις τινὰς εἰς τοὺς συμπατριώτας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐμποδίζουν οὕτω ἀπὸ παντελῆ βαρβαρότητα.

Ο ΣΥΛΟΚΟΠΟΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ.—Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας βλέπει τις ἐνίοτε ἄνδρας μὲ τὰς πλέον ἐκτεταμένους γνώσεις καὶ εἰς τὰ πλέον ὑψηλά ὑπουργήματα, οἵτινες ἐπέρασαν τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν αὐτῶν ἡλικίαν εἰς πτωχὴν τινὰ καλύβην καὶ εἰς τὸ πλέον ταπεινὸν ἐπιτήδευμα. Ὁ κύριος Ewing, Ἀμερικανὸς γερονσιαστὴς ἐπιφανέστατος, ἐγεννήθη ἀμπτωχος, καὶ εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός του κατεγίνετο ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς τὸ νὰ σχίξῃ ξύλα· ὦν δὲ πολὺ εὐρωστός, ἐφημίζετο ὡς ἄριστος ξυλοσχίστης. Φθάσας εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν, ἐπεθύμησε νὰ σπουδάσῃ, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἐκπαιδευτικὸν τι κατάστημα. Ἀλλ' ἐπεὶ δὲν εἶχεν ἀρκετὰ χρήματα, ἐξώδευε μέρος τοῦ καιροῦ εἰς τὴν παλαιὰν του τέχνην, σχίζων ξύλα διὰ τοὺς συμμαθητάς αὐτοῦ. Τὰς διακοπὰς περιήρχετο μὲ τὴν ἀξίνην εἰς τοὺς ὠμούς, καὶ, ἀφοῦ ἀνέπληθρονε τὸ πουργίον του, ὑπέστρεφε πάλιν εἰς τὸ γυμνάσιον. Ἐσπούδασε τέλος τὰ νομικά, καὶ τώρα εἶναι εἰς τῶν ἐπισημοτέρων πολιτικῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, εἰς τὴν ὁποίαν πάντοτε κηρύσσεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί, ἄς ᾖναι τὸ μέσον τῆς διορθώσεως τῶν ἐλαττωμάτων μας· ἡ ἐκκλησία, λέγω, ἡ ὁποία εἰκονίζει τὴν παλαιὰν Κιβωτὸν, ἄς ᾖναι ἡ σωτηρία μας· ἀλλ' ἄς ἐξεύρωμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει τι περισσότερον ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν, καθότι εἰς ἐκείνην τὴν Κιβωτὸν ἐμβῆκαν ἀφ' ὅλα τὰ γένη τῶν ζώων μὲ σκοπὸν νὰ σωθῶσι μόνον ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν, καὶ ὅχι νὰ διορθωθῶσι· διὸ καὶ ὁ λέων, λέων ἐμβῆκε, καὶ λέων ἐκβῆκεν· ὁ λύκος, λύκος ἐμβῆκε, καὶ λύκος ἐκβῆκεν· ὁ ὄφις, ὄφις ἐμβῆκε, καὶ ὄφις ἐκβῆκεν· ὁ Χριστιανὸς διως λέων ἐμβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν καρδίαν, καὶ πρόβατον ἐκβαίνει· λύκος ἐμβαίνει, καὶ ἄρνιον ἐκβαίνει· ὄφις ἐμβαίνει, καὶ περιστέρα ἐκβαίνει· καθαροὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἐκβαίνωμεν ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ καθαροὶ νὰ διαμένωμεν ἀπὸ πᾶσαν πονηρίαν, ἀπὸ ἀρπαγὴν, ἀδικίαν, φθόνον, μνησικακίαν, ἀχαριστίαν, ἐπιβουλήν, καὶ ἀπὸ πᾶν ἄλλο πάθος· καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐὰν κάμνωμεν, θέλωμεν ζῆσειν εὐδαιμόνως εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, εἰς τὴν ὁποίαν σὺν Θεῷ ἐφθάσαμεν, καὶ θέλωμεν ἀξιωθῆναι καὶ τὸ αἰώνιον φῶς τῆς οὐρανίας βασιλείας, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.—ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ.

Ο ΑΡΧΑΡΙΟΣ ΧΗΜΙΚΟΣ ΑΡΙΘ. 8.

Εἰς τοῦ Λαυρίου τὸν θαυμαστὸν λύχνον, περιετὰ ἡ φλόξ, ὡς πτηνὸν φυλακωμένον, ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο σῶμα τοῦ κλωβίου τῆς, ἀνοιγμὰ τι